

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/11/2016
Identifikačné číslo spisu: 1011201628
Dátum vydania rozhodnutia: 24.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1011201628.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: U. A. B., narodený XX. P. XXXX, bytom F. nad F., G. H. č. X., N. republika, právne zast.: JUDr. Marekom Hudec <., advokátom a konateľom Hudec s.r.o., so sídlom v Bratislave, Lazaretská č. 23, IČO: 36 855 260, proti žalovanému: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta č. 52, za účasti pribratej účastníčky: Pharm. Dr. V. F., narodená X. novembra XXXX., bytom v U. republika, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 14. apríla 2011, Číslo: OLP/2396/2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. marca 2015, č.k. 3S/191/2011-167, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 10. marca 2015, č.k. 3S/191/2011-167, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) zastavil konanie, v rámci ktorého sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 14. apríla 2011, Číslo: OLP/2396/2011, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Žiari nad Hronom z 1. februára 2011, Číslo spisu: C/2011/00143 a odvolanie účastníkov správneho konania (U.á) zamietol. Prvostupňovým rozhodnutím Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Žiari nad Hronom (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) konanie vo veci návrhu účastníka konania t.č. WOOD DEVELOPMENT, s.r.o. o vydanie rozhodnutia na uvedenie priestorov „Drevovýroba“ v Banskej Belej č. 4 do prevádzky podľa § 30 ods. 1 písm. d/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) zastavil.

Krajský súd uznesenie s poukazom na § 250 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) odôvodnil tým, že žalobca a pribratá účastníčka konania nie sú oprávnené osoby na podanie žaloby, nakoľko rozhodnutím žalovaného, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie z 1.

februára 2011 o zastavení konania vo veci uvedenia priestorov do prevádzky nebolo rozhodnuté o ich žiadnych právach a povinnostiach, z čoho vyplýva, že s týmito rozhodnutiami nemôžu byť ukrátení ani dotknutí na svojich právach.

V ďalšej časti uznesenia krajský súd pristúpil k zastaveniu konania podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v rozhodnom znení z dôvodu, že žalobca v stanovenej lehote nezaplatil súdny poplatok za žalobu, pričom na jeho zaplatenie bol vyzvaný výzvou z 5. februára 2015, žalobcovi doručenou dňa 9. februára 2015.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

2.

Uznesenie krajského súdu napadol žalobca odvolaním a súdny poplatok vo výške 66,- eur, na zaplatenie ktorého bol vyzvaný vyššie uvedenou výzvou zaplatil.

Následne v doplnenom odvolaní žalobca doplatil súdny poplatok na sumu 70,- eur. Závery krajského súdu týkajúce sa nedostatku aktívnej procesnej legitímácie žalobcu považoval za nesprávne. Aj s poukazom na § 31 ods. 2 Správneho poriadku uviedol, že konanie pred správnym orgánom malo sporový charakter, a teda správny orgán mal úspešnému účastníkovi konania priznať náhradu trov konania, pričom iný postup hodnotí Ústavný súd Slovenskej republiky ako zásah do vlastníckeho práva a ako porušenie práva na súdnu (a inú) ochranu (II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08). Dodal, že v prípade procesného rozhodnutia (zastavenie konania) sa však náhrada trov konania nepriznáva. V správnom konaní bolo dokonca priznanie náhrady trov konania prvostupňovým správnym orgánom odmietnuté a odvolací správny orgán sa vecou vôbec nezaoberal. Z tohto dôvodu sa žalobca domnieval, že nahradením meritórneho rozhodnutia rozhodnutím procesným sa s ohľadom na rozhodovanie o náhrade trov správneho konania zasiahlo priamo do práv žalobcu, respektíve žalobca bol ukrátený na svojom práve na náhradu trov, ktorá mu v súvislosti s bránením svojich vlastníckych práv v konaní vznikla.

Záverom žalobca navrhol, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby odvolací súd sám postupom podľa § 220 OSP rozhodnutie zmenil tak, že návrhu vo veci samej (zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a priznanie náhrady trov konania) vyhovie.

3.

Žalovaný a príbratá účastníčka Pharm. Dr. V. F. sa k odvolaniu nevyjadrili.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“ a § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 244 ods. 1 - 3 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

(2) V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy,

orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu").

(3) Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250 ods. 2 OSP žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 250d ods. 3 OSP súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že aktívne legitimovanou osobou na podanie žaloby v zmysle druhej hlavy piatej časti OSP je fyzická, alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu tým, že napadnuté rozhodnutie (postup) správneho orgánu práva tejto osoby zakladá, mení, ruší, záväzne určuje inak, ako predpisuje zákon, alebo prípadne bolo rozhodnutie vydané, prípadne postup správneho orgánu uskutočnený v konaní, v ktorom boli porušené procesné práva osoby tak, že táto skutočnosť mohla mať vplyv na zákonnosť tohto napadnutého rozhodnutia, prípadne zo strany správneho orgánu realizovaného postupu. Žalobca môže teda účinne namietat' len tú nezákonnosť rozhodnutia (postupu), ktorou bol ukrátený na svojich tak hmotnoprávných, ako aj procesných právach. Žalobná legitimácia tak neprislúcha tomu, koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti neboli rozhodnutím správneho orgánu, alebo jeho postupom založené, zmenené, zrušené, prípadne týmto úkonom fyzická alebo právnická osoba na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach nebola priamo dotknutá. V tomto kontexte potom možno uzavrieť, že žalobná legitimácia v zmysle § 247 ods. 1 v spojení s § 250 ods. 2 OSP musí byť daná pre všetky prípady, keď je dotknutá právna sféra žalobcu, teda keď sa jednostranný úkon vydaný správnym orgánom (individuálny správny akt) vzťahuje sa na konkrétnu vec a konkrétneho adresáta nepriaznivo dotýka jeho právnej sféry.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasť tvoril administratívny spis žalovaného vedený pod číslom: OLP/2396/2011, najvyšší súd zistil, že obchodná spoločnosť

t.č. WOOD DEVELOPMENT s. r. o., naposledy so sídlom v Bratislave, Trenčianska č. 30, IČO: 44 465 661 (ďalej aj „žadateľ“) podaním nazvaným „Žiadosť o vydanie rozhodnutia v zmysle Zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov“ a doručeným prvostupňovému správne mu orgánu dňa 12. mája 2010 požiadala o uvedenie priestorov „Drevovýroby“ v Banskej Belej č. 4 do prevádzky. Vzhľadom na to, že uvedená žiadosť neobsahovala doklady potrebné pre vydanie rozhodnutia, prvostupňový správny orgán podľa § 13 ods. 6 a 8 zákona č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 355/2007 Z. z.“) vyzval žiadateľa na doplnenie svojho podania, konkrétne, aby 1/ predložil kolaudačné rozhodnutie príslušného stavebného úradu Obce Banská Belá,

podľa ktorého sú posudzované priestory účelovými priestormi pre činnosti drevovýroby a 2/ doložil ku žiadosti správny poplatok vo forme kolku 16,50 eur. Nakoľko žiadateľ svoju žiadosť o uvedené náležitosti nedoplnil, prvostupňový správny orgán rozhodnutím zo 14. júna 2010, Číslo spisu: B/2010/00800-3 postupom podľa § 29 ods. 1 Správneho poriadku prerušil konanie, a to do doby doplnenia podania, najneskôr do 14. júla 2010. Prvostupňový správny orgán žiadateľa poučil o následku nedoplnenia podania spočívajúcim v zastavení konania podľa § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku. Žiadateľ následne k vydanému rozhodnutiu o prerušení konania podaním z 28. júna 2010, doručeným prvostupňovému správne mu orgánu dňa 14. júla 2010 predložil vyjadrenie Obce Banská Belá, podľa ktorého rozhodnutím Krajského stavebného úradu Banská Bystrica č. KSU BB-2008-311/487-1:OŠSS Ja boli už zrealizované stavebné úpravy jednotlivých objektov, doplnkové drobné stavby nachádzajúce sa v areáli povolené a bola povolená zmena v užívaní stavby z pôvodného účelu „Čistička odpadových vôd“ na nový účel užívania „Drevovýroba“. Nakoľko žiadateľ podanie doplnil o požadované náležitosti, prvostupňový správny orgán v danej veci ďalej konal a podľa § 18 ods. 3 Správneho poriadku upovedomil všetkých známych účastníkov konania o podanom návrhu. Následne v priebehu správneho konania prvostupňový správny orgán listom z 22. decembra 2010, číslo: B/2010/00800-9 upovedomil žiadateľa o tej skutočnosti, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp.zn. 6Sžo/395/2009 zrušil predmetné kolaudačné rozhodnutie; rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 5. novembra 2010, čím zanikli účinky zrušeného kolaudačného rozhodnutia. Prvostupňový správny orgán zároveň dal žiadateľovi do pozornosti tú skutočnosť, že pre vydanie súhlasného stanoviska je potrebné doplniť podanie o právoplatné kolaudačné rozhodnutie a taktiež preukázať, že hluk v životnom prostredí negatívne neovplyvňuje okolité prostredie, a to na základe výsledku objektivizácie subjektom, ktorý má odbornú spôsobilosť na objektivizáciu hluku v životnom prostredí.

S poukazom na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vyššie uvedeným rozsudkom sp.zn. 6Sžo/395/2009 zrušil rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Banskej Bystrici z 29. mája 2008, č. KSU BB - 2008-311/487-1: OŠSS Ja a vec vrátil Krajskému stavebnému úradu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie a ten následne rozhodnutím z 25. novembra 2010, č. KSU BB - 2010-1054/1800-1 : OŠSS Ja zrušil rozhodnutie prvostupňového stavebného úradu Obce Banská Belá z 1. októbra 2007, vydaného pod č.k. 47/20067, ktorým dodatočne povolil zrealizované stavebné úpravy jednotlivých objektov a doplnkové drobné stavby v areáli prevádzky a zmenu v užívaní stavby z pôvodného účelu „Čistička odpadových vôd“ na nový účel užívania „Drevovýroba“, vec vrátil na nové konanie stavebnému úradu Obce Banská Belá, prvostupňový správny orgán skonštatoval, že účastník konania v súčasnosti nemá právoplatné kolaudačné rozhodnutie k objektom prevádzky „Drevovýroba“ Banská Belá č. 4, pričom stavebný úrad Obce Banská Belá neoznámil začatie konania v predmetnej veci. Vzhľadom na takto zistené skutočnosti, lehota stanovená účastníkovi konania na doplnenie dokladov k predmetnému konaniu stratila opodstatnenie. Z tohto dôvodu, prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 1. februára 2011, Číslo spisu: C/2011/00143 postupom podľa § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku pristúpil k zastaveniu konania. Na základe podaného odvolania účastníkmi konania (Pharm. Dr. V. F., U. A. B. - tu žalobca, J. W.) žalovaný rozhodnutím zo 14. apríla 2011, Číslo: OLP/2396/2011 postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil vyššie uvedené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a odvolanie účastníkov konania zamietol, keď dospel k záveru, že spoločné odvolanie menovaných účastníkov neobsahuje žiadne námietky proti výroku rozhodnutia a nenapádajú rozhodnutie samotné.

Z takto zisteného skutkového stavu najvyšší súd dospel k záveru, že pokiaľ prvostupňový správny orgán príslušný rozhodovať podľa § 6 ods. 3 písm. f/ v spojení s § 13 ods. 1, 2 a 4 písm. a/ zákona č. 355/2007 Z.z. pristúpil k zastaveniu konania, predmetom ktorého bolo rozhodnutie o žiadosti žiadateľa o vydanie rozhodnutia vo veci uvedenia priestorov „Drevovýroby“ v Banskej Belej č. 4 do prevádzky, tak jedinou osobou, ktorá mohla byť reálne ukrátená, respektíve dotknutá na svojich subjektívnych právach, právom chránených záujmoch, alebo povinnostiach bola výlučne osoba žiadateľa, nakoľko o žiadosti nebolo rozhodnuté v súlade s jeho predstavou, teda tak ako mohol predpokladať v čase podania predmetnej žiadosti. Navyše žiadateľ do času kladného posúdenia je povinný zdržať sa vykonávania posudzovaných opatrení alebo činností, pričom nerešpektovanie tejto povinnosti plynúcej mu z § 52 ods. 1 písm. b/ zákona č. 355/2007 Z.z. má za následok sankčný postih zo strany príslušného regionálneho

úradu verejného zdravotníctva,

a to za naplnenie skutkovej podstaty iného správneho deliktu (§ 57 ods. 40 písm. b/ menovaného zákona).

Takto ani podľa názoru najvyššieho súdu v konaní nebolo osvedčené splnenie procesnej podmienky osoby oprávnenej na podanie žaloby - aktívnej procesnej legitímácie žalobcu, keď táto nebola reálne podložená žiadnym konkrétnym tvrdením o ukrátení na právach, ktorému by korešpondovalo jeho subjektívne oprávnenie vychádzajúce z konkrétneho právneho predpisu, ktoré by ovplyvnilo právnu pozíciu žalobcu a zasiahlo do jeho právnej sféry, prípadne spôsobilo zmenu jeho právneho postavenia. Procesná legitímácia účastníka správneho konania sama o sebe ešte nemusí znamenať, že tohto účastníka je možné automaticky pokladať za účastníka súdneho konania, v tomto prípade za účastníka v zmysle piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov).

Nad rámec uvedeného, najvyšší súd poukazuje na to, že pokiaľ žalobca namietal nesprávny postup správneho orgánu, keď tento namiesto toho, aby vydal meritórne rozhodnutie, zastavil konanie, najvyšší súd túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. V zmysle § 59 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z.z. orgány verejného zdravotníctva v konaní o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb postupujú podľa všeobecných predpisov o správnom konaní (Správny poriadok). Pokiaľ potom žiadateľ k svojej žiadosti vo veci uvedenia priestorov „Drevovýroby“ v Banskej Belej č. 4 do prevádzky nedoložil právoplatné kolaudačné rozhodnutie, neodstránil tým nedostatky svojho podania, čo malo za následok zastavenie konania podľa § 30 ods. 1 písm. d/ Správneho poriadku.

V podanom odvolaní žalobca poukazoval aj na to, že v danom prípade malo správne konanie sporový charakter. Ak potom správny orgán namiesto meritórneho rozhodnutia vydal procesné rozhodnutie - zastavil konanie, žalobca, ktorý mal v konaní úspech, stratil možnosť náhrady trov konania, čím sa priamo zasiahlo do jeho práv na náhradu trov konania, ktoré mu v súvislosti s bránením (vlastníckych) práv v konaní vznikli.

V sporovom konaní ide o riešenie sporu pri uplatnení vzájomných práv a povinností účastníkov stojacich na opačných stranách, ktoré si navzájom odporujú, čo znamená, že sú títo voči sebe odporcami. Podstata sporového konania teda pojmovo vylučuje, aby tu išlo o konanie len s jednou a tou istou osobou; môže vzniknúť iba medzi dvomi procesnými stranami, ktoré majú spor o konkrétne právo, pričom na každej z týchto strán môže byť aj viac účastníkov. S týmto typom konania je zároveň úzko spojená zásada zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu), ktorá sa uplatňuje práve pri rozhodovaní o náhrade trov sporového konania. Len v sporovom konaní sa totiž dá hovoriť o úspechu, resp. neúspechu účastníka konania. Na druhej strane, správne konanie na rozdiel od súdneho konania riadiaceho sa pravidlami plynúcimi z Civilného sporového poriadku (predtým z príslušných častí Občianskeho súdneho poriadku), nie je konaním sporovým. Fyzické, alebo právnické osoby v správnom konaní „nestoja proti sebe“ vo vzájomnom spore o určité právo, alebo povinnosť. V správnom konaní správne orgány rozhodujú o právnych vzťahoch konkrétnej osoby - jednotlivca, prípadne viacerých osôb so spoločnými záujmami, pričom správny orgán má v tomto procese osobitné postavenie - rozhoduje vo veci a zároveň uplatňuje verejný, alebo iný všeobecný záujem. Rozhodovanie správneho orgánu v tomto type konania je prejavom výkonu verejnej moci správneho orgánu, výsledkom ktorého je vydanie správneho aktu ovplyvňujúceho právne postavenie fyzických a právnických osôb. Rozhodnutím teda správny orgán autoritatívnym spôsobom určí rozsah a obsah zákonného práva alebo povinnosti adresáta (adresátov) rozhodnutia. Pri náhrade trov správneho konania sa teda do rozhodnutia o trovách nepremieta zásada úspechu.

Najvyšší súd zároveň poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalobca námietku týkajúcu sa náhrady trov konania v správnom konaní uvádzanú v odvolaní, prostredníctvom ktorej sa snažil preukázať ukrátenie na svojich právach (konkrétne na práve na náhradu trov konania - vlastníckom práve) v podanej žalobe neuviedol, pričom v zmysle § 250h ods. 1 OSP v

spojení s § 250b ods. 1 OSP žalobné dôvody po uplynutí dvojmesačnej zákonnej a súčasne koncentračnej lehoty na jej podanie nemožno rozširovať.

Nakoľko v predmetnom konaní nebolo preukázané, že žalobca splnil všetky obligatórne procesné podmienky, ktorých splnenie zákon vyžaduje, v tomto prípade teda splnenie podmienky, že žalobou napadnutým rozhodnutím bol žalobca ukrátený alebo dotknutý na svojich právach, krajský súd správne postupom podľa § 250d ods. 3 OSP konanie o žalobe žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 14. apríla 2011, Číslo: OLP/2396/2011, zastavil.

Z uvedených dôvodov najvyšší súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 <. OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 492 ods. 2 SSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd vychádzal z ustanovení § 250k <. OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 224 ods. 1 <. § 492 ods. 2 SSP a žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému právo na náhradu trov zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.